

репозицією відламків (36), раннім навантаженням (14), повторною травмою.

У групі, де застосовувались металофіксатори з абсолютною стабільністю, ускладнень, пов'язаних з біомеханічними властивостями, у ранньому післяопераційному періоді не виникало. Проблеми з'являлись під час активної реабілітації хворих. При лікуванні медіальних переломів проксимального відділу стегна найкращі показники спостерігались при застосуванні ендопротезування, як радикального методу.

Висновки. У даний час методом вибору лікування медіальних переломів проксимального відділу стегнової кістки є ендопротезування, яке дозволяє в найбільш короткий термін відновити функцію травмованої кінцівки, активно боротися з адинамією, проводити раннє фізичне навантаження та повну соціальну реабілітацію пацієнтів, що зводить до мінімуму післяопераційні ускладнення.

Подібної ефективності при лікуванні латеральних переломів дозволяє досягти використання блокуючого інтрамедулярного остеосинтезу.

ПЕРЕДОПЕРАЦІЙНЕ ПЛАНУВАННЯ ТА ВИБІР МЕТОДУ ОСТЕОСИНТЕЗУ ПРИ БАГАТОФРАГМЕНТАРНИХ ПЕРЕЛОМАХ ПРОКСИМАЛЬНОГО ВІДДІЛУ ПЛЕЧОВОЇ КІСТКИ

Півень Ю.М.¹, Литвин Ю.П.²

¹*ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія», Полтава, Україна*

²*ДЗ «Дніпропетровська медична академія», Дніпропетровськ, Україна*

Мета роботи. Покращення результатів лікування хворих із багатофрагментарними переломами проксимального відділу плечової кістки шляхом розробки системи передопераційного планування та вибору методу остеосинтезу, що основана на відновленні не лише анатомічної цілісності плечової кістки, а і сухожильно-капсульного апарата плечового суглоба із розумінням структури перелома та анатомічних аспектів даного сегмента.

Матеріали та методи. Починаючи з 2008 і до теперішнього часу, групу, що досліджувалась, складав 61 пацієнт. 32 хворих мали трьохфрагментарний переломом проксимальної частини плечової кістки, 5 хворих – трьохфрагментарний переломом з вивихом суглобової поверхні головки плечової кістки, 13 хворих – чотирьохфрагментарний переломом, 11 хворих – чотирьохфрагментарний переломом з вивихом суглобової поверхні головки плечової кістки. Даний тип перелому в усіх пацієнтів супроводжувався ротаційним компонентом більш, ніж 45° та діастазом між уламками більш, ніж 1 см.

Вік пацієнтів від 16 років до 76 років (середній вік 46 років). Чоловіків було – 27, жінок – 34.

При передопераційному плануванні застосували КТ з 3D реконструкцією проксимального відділу плечової кістки, а при переломах-вивихах КТ з 3D реконструкцією та ангиографією.

Усі пацієнти оперовані за авторським (патент на корисну модель № 88435, зареєстровано в Державному реєстрі патентів України на корисні моделі 11.03.2014) 2-етапним методом остеосинтезу: 1-й – відновлення конгруентності суглобових поверхонь; досягнення динамічної стабільності проксимального відділу

плеча шляхом трансоссальної фіксації уламків та відновлення цілісності сухожильно-капсульного апарата плечового суглоба, його реінсерція ушивання дефектів за використання якірних фіксаторів (**еластична фіксація**); 2-й – накістковий напружений остеосинтез пластиною з гвинтами, що блокуються в ній (**жорстка фіксація**).

Результати та їх обговорення. Для визначення відновлення функції верхньої кінцівки використовували шкалу Constant-Murley. Відмінні та добрі результати отримані в пацієнтів із трьохфрагментарними переломами. Позитивні і негативні результати – у хворих із чотирьохфрагментарними переломами, особливо, що супроводжувались вивихом суглобової поверхні головки плечової кістки. До негативних результатів віднесено: аваскулярний некроз головки плечової кістки в 2 пацієнтів і нагноєння гематоми та утворення синовіальних нориць у післяопераційному періоді в 2 пацієнтів.

Висновки. Застосування КТ з 3D реконструкцією проксимального відділу плечової кістки, а при переломах з ангіографією дає можливість у передопераційному плануванні чітко визначитись: із кількістю та розташуванням уламків, можливих, спричинених ними; ускладнень, що полегшує розуміння вибору методу остеосинтезу й етапність самої операції.

Розроблена 2-етапна методика остеосинтезу при багатофрагментарних переломах проксимального відділу плечової кістки може бути використана як вибір первинного методу остеосинтезу, про що свідчать отримані позитивні результати лікування пацієнтів з даним типом переломів.

СУЧАСНИЙ МАЛОІНВАЗИВНИЙ ОСТЕОСИНТЕЗ ПРИ ЧЕРЕЗВЕРТЛЮГОВИХ ПЕРЕЛОМАХ СТЕГНОВОЇ КІСТКИ

В.К.Піонтковський, Ю.М.Каштан, Ю.І.Циплінський, В.П.Златів,
В.М.Касянчук, Н.І.Столярський

Рівненська обласна клінічна лікарня

Мета дослідження: оцінити ефективність використання малоінвазивного остеосинтезу при вертлюгових переломах стегна в сучасній оперативній травматології та ортопедії.

Матеріали та методи. З 2010 по 2014 рік в обласному центрі ортопедії, травматології та вертебології КЗ «РОКЛ» із застосуванням методики малоінвазивного остеосинтезу при черезвертлюгових переломах стегна прооперовано 163 хворих. Для фіксації переломів, як стабільних, так і нестабільних, застосовувалися інтрамедулярні стержні – Beznoska та ChM, цвяхи Stryker Gamma III та PFNa (Synthes, Osteonano, Double Medical)

Результати лікування простежені в 114 (71%) хворих. Відмінні результати отримані в 49 (43%) хворих, добрі - у 56 (49%) хворих, задовільні – у 9 (8%), незадовільні – 0%. Кількість оперованих жінок значно переважає чоловіків, у віковому співвідношенні основна кількість пацієнтів похилого віку припадає також на жінок. 96% осіб похилого віку оперовані за ургентними показами протягом першої доби з часу надходження у відділення.

Висновки. Застосування блокуючих інтрамедулярних фіксаторів при переломах